

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212219664
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2212219664.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1. L. J., nar. XX.XX.XXXX, a 2. Z. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, A., G. XXXX/X, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, deti rodičov - matka: Mgr. S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., G. XXXX/X, zastúpená advokátkou: JUDr. Ingrid Gyökeresová, AK Legal Cases, s.r.o., Ružová 265, Dunajská Streda a otec: L. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, O. N., zastúpený advokátom: JUDr. Peter Kovács, Rovinka č. 651, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 17.10.2013, č.k. 8P/163/2012-200, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú L. zo sumy 2.000,- Sk na sumu 250,- Eur mesačne od 01.10.2012, a na mal. Z. zo sumy 2.000,- Sk na sumu 200,- Eur mesačne od 01.10.2012, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda 11C/306/2007-27 v časti výživného. Výživné je splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky. Dlh na zročnom výživnom za obdobie od 01.10.2012 do 31.10.2013 na mal. L. v sume 2.387,06 Eur a mal. Z. 1.737,08 Eur súd povolil otcovi maloletých detí zaplatiť k rukám matky do 01.06.2014. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s použitím ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine a vecne tým, že posledná úprava výživného bola prevedená pred 6 rokmi, od uvedenej doby vzhľadom na výraznú zmenu veku oboch maloletých detí došlo aj k výraznej zmene ich odôvodnených potrieb. U mal. L. sa jedná o dieťa blízke veku dospelosti, je študentkou druhého ročníka gymnázia, s čím súvisia zvýšené náklady, mal. Z. v čase rozhodovania bola dieťaťom útlého veku, v súčasnosti je žiačkou 8. ročníka Základnej školy v A.. Z obsahu spisového materiálu o rozvod manželstva 11C/306/07 vyplýva, že otec ako povinný v uvedenom období pracoval vo firme svojho bývalého svokra a dosahoval čistý mesačný príjem 13.000,- Sk, z čoho sa rodičia dohodli na výživnom po 2.000,- Eur na obe maloleté deti. Od uvedenej doby je síce pravdou, že otec je invalidným dôchodcom a poberá invalidný dôchodok zhruba 500,- Eur mesačne, avšak podniká na trhu s nehnuteľnosťami, zaoberá sa kúpou, predajom nehnuteľností. Tak ako uviedol, svoje nehnuteľnosti vydáva aj do nájmu a ročne poberá aj dotáciu od K. M. 5.000,- Eur ročne z čoho je zrejmé, že otec okrem toho, že nehnuteľnosti skupuje, predáva a vydáva do nájmu, musí na nich aj hospodáriť. Otec uviedol, že všetky tieto jeho aktivity sú zdanené prostredníctvom jeho spoločnosti P., s.r.o., čo však je vylúčené, pretože výsledok hospodárenia tejto firmy pred zdanením za uplynulý rok 2012 predstavoval 358,10 Eur, čo v žiadnom prípade nemôže odzrkadľovať všetky vyššie uvedené podnikateľské aktivity otca maloletých detí. Otec maloletých detí sám uznal tieto aktivity a v ďalšom aj uviedol, že v skutku v roku 2012 kúpil trojizbový byt v O. N.. Okrem bytu, ktorý kúpil na svoje bývanie a následne začiatkom roka 2013 tento byt predal, tento byt však mal tvoriť vlastníctvo inej osoby, on v celej kúpe a predaji vystupoval iba fiktívne. Tieto tvrdenia otca

bolo potrebné vyhodnotiť v jeho neprospech. Výsledkami vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že majetkové pomery a celkové podnikateľské aktivity otca maloletých detí sú také, že otec v skutku môže na maloleté deti s účinnosťou od 01.10.2012 platiť výživné vo výške na mal. L. 250,- Eur a mal. Z. 200,- Eur mesačne. Za uvedené obdobie od 01.10.2012 do 31.10.2013 vznikol otcovi dlh na zročnom výživnom za 13 kalendárnych mesiacov. Doteraz určené výživné 2.000,- Sk v prepočte predstavuje 66,38 Eur u mal. L. za predpokladu, že otec mesačne má platiť výživné 250,- Eur a platil 66,38 Eur, dostaneme dlh na zročnom výživnom za jeden kalendárny mesiac 183,62 Eur, čo za 13 kalendárnych mesiacov predstavuje 2.387,06 Eur. U mal. Z. dlh na zročnom výživnom za jeden kalendárny mesiac predstavuje 133,62 Eur (200,- Eur - 66,38 Eur). Dlh na zročnom výživnom za 13 kalendárnych mesiacov u mal. Z. teda predstavuje 1.737,06 Eur. Vzhľadom na výšku dlhu na zročnom výživnom ako aj vzhľadom na tú skutočnosť, že majetkové pomery otca dovoľujú nerozvrhnúť tento dlh na menšie mesačné splátky spolu s bežným výživným, súd určil otcovi povinnosť dlžné výživné zaplatiť k rukám matky na obe maloleté deti najneskôr do 01.06.2014.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletých s tým, že uvedený rozsudok považuje za vecne nesprávny, navrhuje ho zrušiť a ponechať doterajšiu úpravu výživného. Odvolateľ poukázal na to, že napadnutý rozsudok je nedôvodný, nezákonný, má závažné formálne a procesné vady, nerešpektuje základné zásady súdneho konania a má aj závažné hmotnoprávne vady. Súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami a dôkazmi, ich vyhodnotenie a ignorovanie otcom uvádzaných skutočností a dôkazov považuje za účelové, jednostranné, neprípustné a nezákonné. Otec má problém platiť doposiaľ určené výživné, je invalidným dôchodcom s dôchodkom 490,90 Eur, z ktorého mu boli v roku 2012 vykonávané zrážky a poberal sumu 303,71 Eur. Snaží sa aj podnikáť v oblasti realít, vo firme však má stratu z dôvodu krízy. Má zlý zdravotný stav, veľa peňazí potrebuje na lieky. Súd nezohľadnil vyporiadanie BSM, keď nechal manželke a deťom rodinný dom bez finančného vyrovnania, peniaze za nadobudnuté pozemky nechal deťom. Jediným jeho majetkom je byt, na ktorý spláca hypotéku 260,- Eur, býva v ňom s družkou s príjmom 360,- Eur, ktorá sa podieľa na nákladoch, žijú veľmi skromne. Vlastní tiež auto v hodnote asi 900,- Eur. S deťmi sa stretáva pravidelne, kupuje im darčeky. Dcéry sú veľmi dobre zabezpečené, ich životná úroveň je oveľa vyššia, čo platí aj o matke. Otcovi po odrátaní všetkých nevyhnutných nákladov nezostáva ani suma 200,- Eur, preto nie je schopný platiť výživné 450,- Eur. Doposiaľ určené výživné je schopný platiť len s vypätím všetkých síl. Otec poukázal tiež na to, že matka sa o deti fakticky nestará osobnou starostlivosťou, nakoľko obidve sú už prakticky samostatné.

Kolízny opatrovník a matka maloletých odvolanie nepodali. K doručenému odvolaniu otca podal písomné vyjadrenie kolízny opatrovník, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, nakoľko od poslednej úpravy sa náklady na starostlivosť a výživu maloletých značne zvýšili.

Matka sa k doručenému odvolaniu otca písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), a že odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie týkajúce sa zvýšenia výživného bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení v § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku, v dôsledku čoho je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V zmysle súdom prvého stupňa aplikovaného ustanovenia § 78 Zákona o rodine i v spojení s ustanovením § 163 ods. 1 O.s.p., dohody i súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, resp. ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a trvanie dávok, pričom zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Hmotno-právnu podmienkou pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom je teda zmena pomerov, ktorá musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

V zmysle ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane dieťaťa je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať mu výživné a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

V prípade vyhodnocovania možností a schopností výživou povinného otca maloletých podstatným bolo vyhodnotenie aj jeho príjmov z inej než závislej činnosti. Pokiaľ ide o povinnosť preukázať príjmy z inej než závislej činnosti, treba ich podložiť relevantnými dôkazmi, z ktorých možno vyvodzovať výšku príjmu. Okrem iného treba vychádzať zo zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov, ktorý účtovným jednotkám (t.j. zákonom vymedzeným subjektom) ukladá povinnosť účtovať majetok, záväzky, náklady, výnosy, výdavky a príjmy v účtovných knihách a zobrazovať ich v účtovných závierkach, pričom účtovná jednotka je povinná viesť účtovníctvo správne, úplne, preukázateľne, zrozumiteľne a spôsobom zaručujúcim trvalosť účtovných záznamov. Zákonnou povinnosťou vyplývajúcou z ustanovenia § 63 ods. 1 je edičná povinnosť, t.j. povinnosť predložiť súdu podklady na zhodnotenie majetkových pomerov. Zjavne ide o širšie vymedzenie ako pri prvej povinnosti, keďže požadované podklady sa týkajú celkových majetkových pomerov, nielen príjmov povinného.

Za takéto podklady možno považovať listy vlastníctva preukazujúce majetkové pomery týkajúce sa nehnuteľností, stavy účtov a vkladov v bankách, register cenných papierov, doklady o vlastníctve motorových vozidiel, resp. akýchkoľvek cenností. Zákonná domnienka výšky príjmu ako prostriedok objektivizácie príjmov povinného má nastúpiť, "ak si rodič nesplní túto povinnosť". Z gramatického výkladu (je povinný preukázať, predložiť a sprístupniť), ako aj z odlišného obsahu týchto povinností vyplýva, že nejde len o jednu, ale o viacero povinností, pričom nesplnením hociktorej z nich dochádza k stavu, že súd si nemôže urobiť správny a úplný záver o pomeroch povinnej osoby, preto nastupuje predmetná fikcia. Uvedená domnienka bola oproti predchádzajúcemu právnomu stavu zvýšená na 20-násobok sumy životného minima. V zmysle tohto zákonného odkazu treba aplikovať ustanovenia zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v spojení s príslušným opatrením MPSVaR SR o úprave súm životného minima. Ide o domnienku mesačného príjmu.

Z obsahu spisu je zrejmé, že prvostupňový súd nevykonal dostatočné dokazovanie a dokazovanie, ktoré aj vykonal, dostatočne nevyhodnotil, a teda dostatočne nezistil pomery na strane oboch rodičov maloletých, ako aj na strane samotných maloletých. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neustálil celkovú výšku príjmu otca, keď vyčíslil len jeho invalidný dôchodok, nevyčíslil však jeho príjem z podnikania či iných majetkových hodnôt, pričom sa nijako nevysporiadal s otázkou príjmu matky. Súd nezisťoval komplexné majetkové a zárobkové pomery matky a ani otca maloletej, súd sa bližšie nezaoberal ich životným štandardom, nezisťoval príjmy osôb, s ktorými žijú v spoločnej domácnosti. Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné rodiča na všetky jeho deti by malo byť určené v rozmedzí 20% až maximálne 30% z jeho príjmu, čo súd prvého stupňa pri určení výšky výživného nezohľadnil. Súd nijako nevyhodnotil výšku primeraných výdavkov na maloleté a v tejto súvislosti ani primeranosť určeného výživného 250,- a 200,- Eur.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p., pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP, porovnaj napr. rozsudok *Garciaruiz v Španielsko* z 21.01.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.05.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.02.1998). Ústavný súd Slovenskej republiky opakovanne vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004, sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“

Porovnajúc odôvodnenie preskúmaného rozsudku prvostupňového súdu s vyššie citovaným zákonným ustanovením a jeho uvedeným výkladom je zrejmé, že prvostupňový súd sa ním dôsledne neriadil. Z odôvodnenia rozsudku totiž nie je možné zistiť vyššie uvedené pre rozhodnutie súdu relevantné skutočnosti, v dôsledku čoho je odôvodnenie rozsudku nielen neúplným, ale i nezrozumiteľným, čo zároveň bráni odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok riadne preskúmať. V odôvodnení preskúmaného rozsudku absentuje dostatočná a presvedčivá argumentácia prvostupňového súdu, na základe akých dôkazov a na základe akých myšlienkových úvah pri aplikácii ktorých konkrétnych ustanovení Zákona o rodine dospel k záveru, že súdom určené výživné na 250,- Eur a 200,- Eur je primerané a zodpovedá nielen odôvodneným potrebám maloletých, s prihliadnutím na aktuálne možnosti a schopnosti ich matky, ale i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného otca, ktoré prvostupňový súd dostatočne nezisťoval a tým pádom ani náležite nezohľadnil. Súd prvého stupňa sa nijako nevysporiadal s právnou argumentáciou otca, ktorý poukazoval na to, že jeho príjem mu neumožňuje platiť zvýšené výživné.

V dôsledku vyššie uvedeného, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., keďže takýmto postupom súdu sa odňala účastníkom možnosť konať pred súdom, ako aj s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., keď prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil tým, že na vec neaplikoval všetky náležité ustanovenia právneho predpisu a nadväzne v naznačenom smere i nedostatočne zistil skutkový stav, zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu bude opätovne vyhodnotiť všetky okolnosti daného prípadu, doplniť dokazovanie so zameraním na zistenie pomerov na strane matky, otca i maloletých detí, výsledky vykonaného dokazovania bude potrebné vyhodnotiť jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, vysporiadať sa so všetkými relevantnými argumentmi účastníkov konania a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd aj o trovách konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.